

τὸν θάνατόν τε νὰ λάβῃ τὸν θρόνον τε, καὶ τῆτο μεταξύ τῶν Ῥωμαίων, καὶ τῶν Αἰγυπτίων μέγα μῖσος ἐπροξένησεν εἰς τὴν Ἀνατολήν, διότι ἐπεκράτησεν ἡ διάσπασις τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ μάλιστα τῆς ἐν Ῥώμῃ, ἕως εἰς τὸν καιρὸν Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ὅστις τέλος πάντων παρακαλέσας τὸν Πάπαν Γρηγορίου, ἠδυνήθη νὰ κατορθώσῃ τὴν ἑνωσιν, ὡς λέγει ὁ Θεοδώριτος (α). Εἰς ὀλίγον δὲ καιρὸν ἀποθανὼν ὁ Παυλῖνος, ἐκεῖνοι ὅπερ ἦσαν ἠνωμένοι μὲ αὐτὸν γίνονται αἴτιοι νὰ χειροτονηθῇ ὁ Εὐάγγελος.

Κωνσταντι-
νυπόλεως.

§. 10. Εἰς δὲ τὴν Κωνσταντινῆσιν ἦν ἐγκρατὴς τῶν Ἐκκλησιῶν, Δημόφιλος ὁ Αἰρετικὸς, ὅσοι δὲ ἔφευγον ἀπὸ αὐτοῦ, ἐποίουν τὰς συνάξεις κατ' ἑαυτοῦ. Εἰς τὰς ὁποίας Κωνσταντινυπόλιτας, βασιλεύσας ὁ Θεοδοσίος, ἐδόθη Ἐπίσκοπος μὲ ψῆφον πολλῶν Ἐπισκόπων Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ἀπὸ τῆς Ναζιανζῆ Ἐπισκοπῆς εἰς τὴν Κωνσταντινῆσιν μετατεθεὶς, ὅστις μετὰ δύο χρόνους παραιτήσας, ἔγινε προσάτης τῷ θρόνῳ ὁ Νεκτᾶριος· ἀνάγνωθι τὸν Θεοδώριτον (β), τὸν Σωζόμενον (γ). Εἰς αὐτὰς τὰς χρόνους ὁ Γερὸς Κύριλλος ἐπανῆλθεν εἰς τὸν θρόνον τε εἰς τὰ Γεροσόλυμα.

Κ Ε Φ Α Ξ Λ Α Ι Ο Ν Κ Α Ξ.

Περὶ Πρισκιλλιανῆ, Ἐλεΐδου, Γοβιανῆ, καὶ Κολλυριδιανῶν τῶν Αἰρετικῶν.

§. 1.

Πρισκιλλιανῆς
Αἰρετικῆς.

Ὁ Πρισκιλλιανὸς λαϊκὸς μὲν ἦν, εὐγενὴς δὲ, καὶ πλέσιος, ὅστις εἰς τὸν νῆν, ἄσατος, εὐγλωττος, εἰς πολλὴν ἀνάγνωσιν γεγυμνασμένος, εἰς τὸ νὰ ποιῇ συλλογισμὰς, καὶ διαλέξεις ἐτοιμώτατος, ἠθέληεν εἶναι ἐτυχητὴς καὶ ἐπαινετὸς ἂν εἰς τὴν ὀλίγην τε σπαδὴν δὲν ἠθέλει φθίρει νῆν ἀρετῶν κτ'. κατὰ περιγράφει αὐτὸν Σελπίκιος Σευῆρος (δ).

Αἰρέσεις αὐ-
τῆς.

§. 2. Αὐτὸς ἀπὸ μίαν γυναῖκα ἔχῃ ἄσημον, καὶ ἀγεννῆ Ἀγάπην λεγομένην, καὶ Ἐλεντίον τὸν ῥήτορα, Γνωσικὸς παιδευθεὶς, τὴν αἵρεσιν τε διέσπειρεν εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἧτις συνέστατο ἀπὸ τὰ δυσσεβῆ δόγματα τῶν Σαβελλιανῶν, τῶν Μανιχαίων, καὶ τῶν Γνωσικῶν, τῆς ὁποίας αἵρέσεως τὰ κεφάλαια εἶναι ταῦτα. Α'. Ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον εἶναι τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ

(α) Ἐκκλησ. Ἱστορ. βιβλ. ε'. κεφ. κγ'.

(β) Εἰς τὸν αὐτὸν τόπον κεφ. 5'.

(γ) Ἐκκλησ. Ἱστορ. βιβλ. ζ'. κεφ. ε'.

(δ) Γερ. Ἱστορ. βιβλ. β'.

